

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 21Csp/40/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619201351
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Marcián
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2020:5619201351.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš - sudca JUDr. Daniel Marcián v spore žalobcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, Paríž, Francúzska republika, zapísaného v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúceho na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočky zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava - Staré Mesto, IČO: 47258713, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, Bratislava - Staré Mesto, IČO: 47234547 proti žalovanej O. J., nar. XX. X. XXXX, s trvalým pobytom T. XXXX/XX, B. C., o zaplatenie 2.164,39 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1.206,07 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 630,28 eur od 17. 7. 2016 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 575,79 eur od 11. 6. 2016 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnom rozsahu žalobu zamietá.

III. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 11,44 %, pričom o konkrétnej výške tejto náhrady trov konania o konkrétnej výške tejto náhrady trov konania, rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou na tunajší súd 13. 5. 2019 sa žalobca domáhal rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 2.164,39 eur spolu s úrokmi vo výške 27,48 % ročne zo sumy 1.032,44 eur od 19. 5. 2016 do zaplatenia, úrokmi vo výške 16,90 % ročne zo sumy 808,99 eur od 3. 6. 2016 do zaplatenia, úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.199,87 eur od 19. 5. 2016 do zaplatenia a úrokmi z omeškania zo sumy 897,52 eur od 3. 6. 2016 do zaplatenia. Tento žalobný návrh odôvodnil nasledovnými skutkovými a právnymi tvrdeniami. S účinnosťou ku 30. 6. 2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO, a.s., so sídlom Panenská 7, Bratislava, IČO: 35787783 (zanikajúca spoločnosť) so spoločnosťou žalobcu (nástupnícka spoločnosť.) Spoločnosť CETELEM SLOVENSKO, a.s. v dôsledku tohto cezhraničného zlúčenia zanikla a žalobca sa stal jej univerzálnym právnym nástupcom. Dňa 9. 2. 2014 uzatvoril právny predchodca žalobcu - CETELEM SLOVENSKO, a.s. ako veriteľ so žalovanou ako dlžníkom zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb, v ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanej revolvingový úver vo forme úverového rámca do 5.000 eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve a žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Žalovaná po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpala z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 1.756,33

eur, pričom z toho sumu 1.622,52 eur žalovaná čerpala výbermi hotovosti z bankomatov, platbami na vybraných obchodných miestach a platbami doplnkového poistenia a sumu 133,81 eur predstavujú poplatky, ktoré právny predchodca žalobcu účtoval žalovanej podľa úverovej zmluvy ako súčasť úverovej istiny. Žalovaná však svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnila a napriek dohodnutým splátkam uhradila právnemu predchodcovi žalobcu (k času spisania žaloby) len časť dlžnej sumy vo výške 1.002,73 eur. Vzhľadom na neplnenie dohodnutých splátok právny predchodca žalobcu vyhlásil 18. 5. 2016 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovanej zo zmluvy splatný v celom rozsahu. Vzhľadom na uvedené, mala tak žalovaná voči žalobcovi (k spisaniu žaloby) neuhradené záväzky v celkovej výške 1.226,87 eur (1.032,44 eur z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny, 137,05 eur z titulu dlžných úrokov z úveru, 30,38 eur z titulu dlžného poistného z úveru a 27 eur z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky.) Okrem toho je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi aj úroky vo výške 27,48 % ročne zo sumy 1.032,44 eur od 19. 5. 2016 do zaplataenia a úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.199,87 eur od 19. 5. 2016 do zaplataenia (právny predchodca žalobcu si neuplatňoval úroky z omeškania zo sumy nákladov spojených s uplatnením pohľadávky.) Dňa 14. 10. 2014 uzatvorili právny predchodca žalobcu - CETELEM SLOVENSKO, a.s. ako veriteľ a žalovaná ako dlžník zmluvu o spotrebiteľskom úvere, v ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanej klasický spotrebiteľský úver vo výške 1.000 eur a žalovaná sa zaviazala vrátiť právnemu predchodcovi žalobcu poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami v 48 mesačných splátkach po 30,82 eur, so splatnosťou 1. splátky k 15. 11. 2014. Žalovaná svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnila a celkovo uhradila v prospech právneho predchodcu žalobcu (k spisaniu žaloby) len sumu 369,72 eur. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovanej, právny predchodca žalobcu vyhlásil 2. 6. 2016 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovanej splatný v celom rozsahu. Vzhľadom na uvedené mala žalovaná voči žalobcovi (k spisaniu žaloby) neuhradené záväzky v celkovej výške 937,52 eur (808,99 eur z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny, 74,46 eur z titulu dlžných úrokov z úveru, 14,07 eur z titulu dlžného poistného z úveru a 40 eur z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky.) Okrem toho je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 16,90 % ročne zo sumy 808,99 eur od 3. 6. 2016 do zaplataenia a úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 897,52 eur od 3. 6. 2016 do zaplataenia (žalobca si neuplatňoval nárok na úroky z omeškania zo sumy nákladov spojených s uplatnením pohľadávky.)

2. Žalovaná sa k žalobe napriek výzve súdu písomne nijako nevyjadřila.

3. Súd vo veci nariadil na 9. 1. 2020 pojednávanie, na ktoré sa predvolaný zástupca žalobcu nedostavil, avšak písomne sa ospravedlnil a vyjadřil súhlas s konaním v jeho neprítomnosti. Predvolaná žalovaná sa na pojednávanie takisto nedostavila, neúčast' však neospravedlnila a nepožiadala o odročenie pojednávania.

4. Na zistenie skutkového stavu súd na pojednávaní vykonal nasledovné dôkazy.

5. Z výpisu Obchodného registra Slovenskej republiky vyplynulo, že právny predchodca žalobcu - CETELEM SLOVENSKO, a.s., so sídlom Panenská 7, Bratislava, IČO: 35787783 bol k 30. 6. 2016 ex offo vymazaný obchodného registra z dôvodu cezhraničného zlúčenia so spoločnosťou žalobcu, zanikol v dôsledku tohto zlúčenia a jeho právnym nástupcom sa stal žalobca konajúci prostredníctvom pobočky zahraničnej banky na území Slovenskej republiky.

6. Z časti I. zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb označenej ako : „zmluva o spotrebiteľskom úvere“ uzatvorenej 14. 10. 2014 medzi právny predchodcom žalobcu - CETELEM SLOVENSKO, a.s., so sídlom Panenská 7, Bratislava, IČO: 35787783 ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom, súd zistil, že právny predchodca žalobcu sa zaviazal poskytnúť žalovanej úver vo výške 1.000 eur a žalovaná sa zaviazala zaplatiť právnemu predchodcovi žalobcu 48 mesačných splátok vo výške po 30,82 eur. Úroková sadzba bola dojednaná vo výške 16,90 % ročne, ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) bola uvedená v sadzbe 18,26%, priemerná RPMN v sadzbe 44,06 %. Celková čiastka, ktorú mala žalovaná zaplatiť právnemu predchodcovi žalobcu bola v zmluve uvedená vo výške 1.382,40 eur. Predmetný spotrebiteľský úver bol označený ako bezúčelový. Splatenosť prvej mesačnej splátky mala nastať 15. deň mesiaca nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol úver dlžníkovi poskytnutý v dohodnutej výške, splatenosť ďalších mesačných splátok bola dojednaná k 15. dňu v príslušnom kalendárnom

mesiaci a termín konečnej splatnosti úveru bol dohodnutý k 15. 11. 2018. Úver mal byť poskytnutý jednorazovo a bezhotovostne. V zmluve nie je uvedený údaj o dobe trvania zmluvy.

7. Z výpisu platobnej histórie žalovanej - úverový prípad č. XXXXXXXXXXXXXXXX (príslušného k zmluve o spotrebiteľskom úvere zo 14. 10. 2014) za obdobie od 24. 10. 2014 do 1. 6. 2016 vyplynulo, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej na základe tejto zmluvy sumu 1.000. eur a žalovaná uhradila (na záväzky z tejto zmluvy) celkovo sumu 369,72 eur. Posledná úhrada žalovanej bola pritom uskutočnená 21. 10. 2015.

8. Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX z 9. 6. 2016 súd zistil, že právny predchodca žalobcu vyhotovil písomné oznámenie adresované žalovanej, v ktorom vzhľadom na to, že žalovaná poskytnutý úver nesplácala riadne a včas, a to ani po opakovaných výzvach na úhradu, právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle uzatvorenej úverovej zmluvy ku 2. 6. 2016 a súčasne vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy vo výške 937,52 eur zloženej z úverovej istiny vo výške 808,99 eur, z dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 88,53 eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávok vo výške 40 eur spolu s úrokmi z omeškania účtovanými od dňa deklarovaneho k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru v lehote 14 dní od doručenia tohto oznámenia.

9. Z fotokópie poštovej obálky príslušnej k tomuto oznámeniu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti vyplynulo, že zásielka nebola žalovanej doručená z dôvodu jej neprevzatia v odbernej lehote, pričom ako dátum vrátenia zásielky je uvedený 2. 6. 2016.

10. Z 2. časti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb označenej ako : „zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb“ uzatvorenej 9. 2. 2014 medzi právnym predchodcom žalobcu - CETELM SLOVENSKO, a.s., so sídlom Panenská 7, Bratislava, IČO: 35787783 ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom vyplynulo, že právny predchodca žalobcu sa zaviazal poskytnúť žalovanej revolvingový spotrebiteľský úver do výšky schváleného úverového rámca a za podmienok dohodnutých v zmluve a žalovaný sa zaviazal poskytnutý revolvingový úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky a plniť ďalšie povinnosti obsiahnuté v tejto zmluve. Výška úverového rámca v tejto zmluve bola uvedená v sume 5.000 eur a aktuálna výška úverového rámca v sume 600 eur. Výška mesačnej splátky bola uvedená ako „min. 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300 eur.“ V zmluve chýba uvedenie priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN.) Výška úrokovej sadzby bola uvedená ako 28,68 % ročne - fixná, RPMN vo výške 46,36 %, splatnosť mesačnej splátky bola dojednaná k 10. dňu v mesiaci, pričom splatnosť 1. mesačnej splátky bola dojednaná k 10. dňu v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené prvé čerpanie revolvingového úveru a ako zvolený súbor poistenia bol označený „základný súhrn poistenia“, pričom poplatok za poistenie bol dojednaný vo výške 3,33 %.

11. Z výpisu platobnej histórie žalovanej - úverový prípad č. XXXXXXXXXXXXXXXX (príslušnej k zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb z 9. 2. 2014) za obdobie od 2. 9. 2014 do 13. 5. 2016 súd zistil, že žalovaná na úhradu záväzkov z tejto zmluvy uhradila celkovo 1.002,73 eur. Spočítaním jednotlivých súm výberov z bankomatov a platieb na vybraných platobných miestach je možné dospieť k výške poskytnutého úveru v sume 1.578,52 eur.

12. Z potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov (príslušného k zmluve z 9. 4. 2019) súd zistil, že právny predchodca žalobcu na základe tejto zmluvy poskytol žalovanej úver vo výške 1.578,52 eur (výbery z bankomatov hotovosti a platby na vybraných obchodných miestach - bez platieb za doplnkové poistenie úveru.) Z tohto potvrdenia tiež vyplynulo, že posledná platba žalovanej bola realizovaná 23. 5. 2015.

13. Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX z 24. 5. 2016 mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu - CETELEM SLOVENSKO, a.s., vyhotovil písomné oznámenie adresované žalovanej, v ktorom vzhľadom na to, že poskytnutý revolvingový úver žalovaná nesplácala riadne a včas, ani po opakovaných výzvach na úhradu, právny predchodca žalobcu

vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle úverovej zmluvy ku 18. 5. 2016, pričom súčasne vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy z tejto zmluvy vo výške 1.226,87 eur, ktorá pozostávala z dlžnej úverovej istiny vo výške 1.032,44 eur, dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 167,43 eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 27 eur, ako aj dlžných úrokov z omeškania požadovaných od deklarovaného vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, v lehote 14 dní od doručenia tohto oznámenia.

14. Z fotokópie poštovej obálky príslušnej k tomuto oznámeniu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, súd zistil, že zásielka nebola žalovanej doručená z dôvodu, že adresát je neznámy, pričom ako dátum vrátenia zásielky bol na tejto obálke vyznačený 27. 5. 2016.

15. Pri právnom posúdení zisteného skutkového stavu súd aplikoval nasledovné hmotnoprávne ustanovenia.

16. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. - o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo 14. 10. 2014 a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb z 9. 2. 2014, ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

18. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

19. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

21. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti - dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

22. Podľa § 9 ods. 2 písm. y) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti - priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

23. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka - zákona č. 40/1964 Zb. (v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo 14. 10. 2014 a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb z 9. 2. 2014, ďalej len „OZ“) právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

24. Podľa § 457 OZ ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

25. Podľa § 563 OZ ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

26. Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

27. Podľa § 517 ods. 1, prvej vety OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

28. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

29. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo 14. 10. 2014 a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb z 9. 2. 2014, ďalej len „nariadenie“) výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba R. Q. J.) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

30. V tomto konaní si žalobca uplatňoval nárok na základe dvoch samostatných právnych titulov (dvoch zmlúv), a to jednak na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou 14. 10. 2014 a jednak na základe zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou 9. 2. 2014.

31. Pokiaľ ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzatvorenú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou 14. 10. 2014, tak táto spĺňa definíciu zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko išlo o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru (spotrebiteľský úver) podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, teda ako právnickou osobou, ktorá ponúka, resp. poskytuje spotrebiteľské úvery v rámci svojej podnikateľskej činnosti žalovanej ako spotrebiteľovi podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, teda ako fyzickej osobe, ktorá pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania alebo povolania.

32. V tejto zmluve však nie je uvedená jej obligatórna obsahová náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch - doba trvania zmluvy. V zmluve je síce v súlade s § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch uvedený termín konečnej splatnosti úveru, avšak z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) jednoznačne vyplýva, že sa vyžaduje uvedenie kumulatívne obidvoch údajov, teda nielen termínu konečnej splatnosti úveru, ale aj doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Inak by to zákonodarca takto výslovne a kumulatívne v tomto ustanovení neformuloval, a preto ani prípadná obrana, že ide o formalistický prístup vôbec neobstojí. Súd nemohol ignorovať jednoznačne a výslovne formulované znenie zákona. Správnosť tohto právneho názoru pritom potvrdzujú aj rozhodnutia súdov vyššej inštancie (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave z 8. 1. 2018 sp.zn.: 23Co/130/2017, ktorý sa takisto týkal zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej v roku 2014.) Nie je možné automaticky stotožňovať údaje o dobe trvania zmluvy s údajom o termíne konečnej splatnosti úveru, zmluva o úvere môže totiž za určitých okolností trvať aj po termíne konečnej splatnosti úveru.

33. Zo záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru poskytnutého na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo 14. 10. 2014 vyplýva, že žalobca má vo od žalovanej nárok len na to, čo jeho právny predchodca žalovanej skutočne poskytol (t.j. len istinu úveru vo výške 1.000 eur) po odpočítaní toho, čo žalovaná na úhradu záväzkov z tejto zmluvy právnemu predchodcovi žalobcu, resp. žalobcovi uhradila (369,72 eur), a to bez ohľadu na to na úhradu akých čiastkových záväzkov žalovaná

tieto sumy úhrad určila, resp. bez ohľadu nato na aké čiastkové pohľadávky si právny predchodca žalobcu, resp. žalobca tieto sumy úhrad nakoniec započítal, keďže tento spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov od počiatku (od uzatvorenia tejto zmluvy.) Žalobca mal teda na základe tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere len nárok na vrátenie istiny úveru vo výške 630,28 eur (1.000 eur - 369,72 eur.) Preto mu súd túto sumu istiny úveru podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch priznal a vo vzťahu k žalobou uplatnenému nároku na zmluvné úroky a poplatky (vrátane poplatku za poistenie úveru) súd žalobu podľa § 11 ods. 1 písm. b) v spojení s § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch zamietol ako nedôvodnú.

34. Pokiaľ ide o úroky z omeškania, tak vzhľadom na to, že oznámenie o vyhlásení o mimoriadnej splatnosti úveru z 9. 6. 2016 (poskytnutého na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo 14. 10. 2014) bolo žalovanej preukázateľne doručené do jej dispozičnej sféry najneskôr 2. 7. 2016 (dátum vrátenia neprevzatej zásielky právnomu predchodcovi žalobcu), čím sa malo za to, že toto oznámenie ako hmotnoprávny úkon bolo podľa § 45 ods. 1 OZ žalovanej doručené, ako aj vzhľadom na to, že toto oznámenie obsahovalo (v rámci výzvy pre žalovanú na zaplatenie mimoriadne zosplatennej sumy) určenie lehoty 14 dní od doručenia výzvy, dostala sa žalovaná podľa § 563 OZ do omeškania zo zaplatením mimoriadne zosplatennej sumy nevrátenej istiny úveru od 17. 7. 2016 (2. 7. 2016 + 14 dní). Preto až od tohto dňa súd priznal žalobcovi podľa § 517 ods. 2 OZ nárok na úroky z omeškania zo sumy priznanej istiny úveru vo výške 630,28 eur do zaplatenia. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti bolo pritom v súlade s § 53 ods. 9 OZ, nakoľko možnosť jeho vyhlásenia bola dojednaná v zmluve a k jeho vyhláseniu došlo viac ako tri mesiace po úhrade poslednej splátky (21. 10. 2015), pričom žalovaná bola na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti minimálne 15 dní vopred upozornená, keďže ako aj vyplýva z oznámenia o mimoriadnej splatnosti úveru, bola opakovane vyzývaná na úhradu dlžnej sumy. Súd sa nestotožnil s dátumom účinnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, ktorú žalobca nesprávne určil k 2. 6. 2016, ale účinnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti nastala podľa súdu až 17. 7. 2016, kedy sa žalovaná dostala prvýkrát do omeškania nevrátenou sumou istiny úveru. Úroky z omeškania súd priznal žalobcovi ním uplatnenej sadzbe 5 % ročne, nakoľko táto úroková sadzba bola v súlade s § 3 nariadenia, keďže k prvému dňu omeškania so zaplatením dlžnej sumy bola základná úroková sadzba R. v sadzbe 0% ročne.

35. Pokiaľ ide o zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb uzatvorenú medzi právny predchodcom žalobcu a žalovanou 9. 2. 2014, táto spĺňa definíciu zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko v danom prípade išlo takisto o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom vo forme úveru (spotrebiteľský úver) podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch právny predchodcom žalobcu ako veriteľom podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, teda ako ako právnickou osobou, ktorá ponúka, resp. poskytuje spotrebiteľské úvery v rámci svojej podnikateľskej činnosti žalovanej ako spotrebiteľovi podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, teda ako fyzickej osobe, ktorá pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania alebo povolania.

36. Predmetná zmluva je však neurčitá v základnej náležitosti, ktorou je výška úverového rámca, keďže v zmluve sa uvádza suma 5.000 eur ako úverový rámec, ale aj suma 600 eur ako aktuálna výška úverového rámca. Túto nezrovnalosť nie je možné odstrániť ani výkladom, a teda nie je možné ustáliť aký úverový rámec si účastníci zmluvy vlastne dohodli. Vzhľadom na uvedené (keďže dojednanie o výške úverového rámca predstavuje podstatnú náležitosť zmluvy o úvere, čím je toto dojednanie neoddeliteľné od zvyšného obsahu zmluvy) možno celú zmluvu podľa § 37 ods. 1 OZ považovať za (absolútne) neplatnú pre jej neurčitosť. V tejto súvislosti súd odkazuje aj na právny názor vyjadrený v rozsudku Okresného súdu Prešov č.k.: 11C/171/2014 z 28. 1. 2015, ktorého závery potvrdil a jeho odôvodnenie si v plnom rozsahu osvojil aj Krajský súd v Prešove v rozsudku sp.zn.: 6Co/121/2015 z 27. 10. 2016.

37. Na absolútnu neplatnosť zmluvy musí súd prihliadať ex offo (aj bez návrhu strán), a to obzvlášť v prípade ak ide o spotrebiteľskú zmluvu, kedy súd môže aj podľa procesných predpisov (§ 295 Civilného sporového poriadku) vykonávať dôkazy ex offo.

38. V tejto zmluve však tiež chýba konkrétna výška mesačnej splátky. Formulácia v zmluve, že je to „min. 5% z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300 eur“ je nezrozumiteľná a neurčitá, čo takisto spôsobuje podľa § 37 ods. 1 OZ jej (absolútnu) neplatnosť. V tejto súvislosti tunajší súd takisto

odkazuje na právny názor vyjadrený v rozsudku Okresného súdu Prešov č.k.: 11C/171/2014 z 28. 1. 2015, ktorého závery potvrdil a jeho odôvodnenie si v plnom rozsahu osvojil aj Krajský súd v Prešove v rozsudku sp.zn.: 6Co/121/2015 z 27. 10. 2016.

39. Navyše, v tejto zmluve chýba aj údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorý vyžaduje uviesť ustanovenie § 9 ods. 2 písm. y) zákona o spotrebiteľských úveroch, čo by (ak by aj nebola celá zmluva absolútne neplatná podľa § 37 ods. 1 OZ) malo podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch za následok, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe tejto zmluvy úver je bezúročný a bez poplatkov od počiatku (od uzatvorenia zmluvy.)

40. Z právneho záveru o neplatnosti zmluvy ako celku vyplýva, že žalovaný je povinný vrátiť žalobcovi právnym titulom bezdôvodného obohatenia (§ 457 OZ) len sumu, ktorú od právneho predchodcu žalobcu na základe tejto neplatnej zmluvy dostal 1.578,52 eur (poskytnutá istina úveru = výbery z bankomatov a platby na rôznych obchodných miestach, avšak bez platieb dobrovoľného poistenia úveru) po odpočítaní doteraz na základe tejto zmluvy celkovo uhradenej sumy 1.002,73 eur. V tejto súvislosti súd odkazuje aj na právny názor vyjadrený v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn.: 6Co/121/2015 z 27. 10. 2016. Preto súd podľa § 457 OZ vyhovel žalobe iba pre sumu istiny úveru vo výške 575,79 eur (1.578,52 - 1.002,73), a vo vzťahu k uplatnenému nároku na zmluvné úroky a poplatky žalobu ako nedôvodnú zamietol.

41. Pokiaľ ide o úroky z omeškania, tak vzhľadom na to, že oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru z 24. 5. 2016 (poskytnutého na základe zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb z 9. 2. 2014) bolo do dispozičnej sféry žalovanej doručené preukázateľne najneskôr 27. 5. 2016 (deň vrátenia neprevzatej zásielky právnomu predchodcovi žalobcu), čím sa podľa § 45 ods. 1 považuje toto oznámenie ako hmotnoprávny úkon právneho predchodcu žalobcu za doručený, ako aj vzhľadom na to, že toto oznámenie obsahovalo (v rámci výzvy pre žalovanú na zaplatenie mimoriadne zosplatennej sumy) určenie lehoty 14 dní od doručenia tejto výzvy, dostala sa žalovaná podľa § 563 OZ do omeškania so zaplatením tejto sumy až 11. 6. 2016 (27. 5. 2016 + 14 dní), a preto až od tohto dňa mu súd podľa § 517 ods. 2 OZ priznal nárok na úroky z omeškania z priznanej sumy istiny vo výške 575,79 eur až do zaplatenia. V danom prípade boli splnené podmienky platnosti mimoriadneho zosplatenia úveru podľa § 53 ods. 9 OZ, pretože k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo viac ako tri mesiace po poslednej platbe (splátke) zo strany žalovanej (22. 5. 2015), pričom ako aj vyplýva z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, žalovaná bola minimálne 15 dní vopred upozornená na možnosť mimoriadneho zosplatenia, keďže aj v tomto oznámení sa uvádza, že neuhradila dlžnú sumu ani po opakovaných výzvach. Keďže k prvému dňu omeškania so zaplatením priznanej dlžnej sumy na základe tejto zmluvy (k 11. 6. 2016) bola základná úroková sadzba R. v sadzbe 0 % ročne, priznal súd žalobcovi nárok na úroky z omeškania ním v uplatnenej výške podľa § 3 nariadenia, teda v sadzbe 5 % ročne.

42. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na náhradu nákladov spojených uplatnením pohľadávky vo výške 27 eur (v súvislosti so zmluvou o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovou zmluvou o poskytovaní platobných služieb z 9. 2. 2014) a nárok na náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 eur (v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo 14. 10. 2014), tak vzhľadom na to, že žalobca v rámci svojich skutkových tvrdení vôbec nešpecifikoval z čoho by mali pozostávať tieto náklady spojené s uplatnením pohľadávky a takisto ich nijako nepreukázal, súd mal za to, že vo vzťahu k týmto uplatneným nárokom vôbec neunesol bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno, a preto súd pre tieto sumy príslušenstva žalobu zamietol podľa § 121 ods. 3 OZ.

43. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a ods. 2 CSP tak, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 11,44 % ročne. Žalobca si totiž v žalobe pôvodne uplatňoval nárok na istinu vo výške 2.164,39 eur s príslušenstvom, avšak súd mu priznal (z obidvoch zmlúv) istinu iba vo výške 1.206,07 eur s príslušenstvom (575,79 eur + 630,28 eur). Žalobca bol tak úspešný v rozsahu 55,72 % (1.206,07 eur : 2.164,39 eur), a tým žalovaná v rozsahu 44,28 %. Súd náhradu trov konania následne podľa § 255 ods. 2 CSP medzi strany sporu pomerne rozdelil tak, že úspech žalovanej odpočítal od úspechu relatívne úspešnejšieho žalobcu a priznal tak žalobcovi ako úspešnejšej strane sporu voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 11,44 % (55,72 % - 44,28 %.) Súčasne súd podľa § 262 ods. 2 CSP vyslovil, že o konkrétnej

výške tejto náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá príslušný súdny úradník.

Poučenie:

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v dvoch vyhotoveniach, o ktorom odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Žiline.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučného poriadku) v znení neskorších predpisov.